

NIEUWS BRIEF

Vrienden van het Westfries Museum

In augustus was het in heel Nederland zomervakantie en dat betekent dat de politiek op vakantie is, de scholen dicht zijn en veel bedrijven op een wat lager pitje werken. Iedereen kent deze tijd onder de naam komkommertijd. Maar weinigen weten waar het woord vandaan komt. Ik heb me laten vertellen dat het uit Engeland afkomstig is. Het is een woord dat al voor 1700 bekend was, *cucumbertime*. De tijd dat de adel niet in de stad was, want het was er te warm en te vies, maar ook de tijd dat de komkommers geogst werden.

In de Nederlandse komkommertijd van 2018 werd op de televisie een serie uitgezonden rond kunstdetective Arthur Brand. Wij allen kennen hem, omdat hij meegewerkt heeft in het terugvinden en terughalen van vijf schilderijen uit ons museum. Eén van de uitzendingen ging ook over

deze schilderijen. Het is een mooie, spannende uitzending, waarin duidelijk wordt hoe moeilijk het geweest is om de doeken terug te krijgen. Voor wie de uitzending gemist heeft: op het internet is deze terug te vinden bij www.uitzendinggemist.nl

Sinds de vijf schilderijen weer in het museum hangen, ga ik iedere keer dat ik in het museum ben even bij ze kijken. En om eerlijk te zijn: ik loop dan ook altijd even bij de tijdelijke tentoonstelling langs.

Nu is dat nog de tentoonstelling 'Lage Landen'. Een heel bijzondere tentoonstelling, omdat er een samenwerking is met het Rijksmuseum. Doeken van het Rijksmuseum en doeken van ons eigen museum vertellen met elkaar het verhaal van de Lage Landen en tonen ons dat platteland waar de rijken hun kokommertijd doorbrachten. En bij ons is er natuurlijk speciale aandacht voor West-Friesland in de speciale verwerking van 'vroeger' naar 'nu', de foto-collectie die gemaakt wordt van doorkijkjes en uitzichten op de Omringdijk.

Wij verheugen ons op het komende seizoen: de koffiemiddagen, waarover elders in dit blad meer, en natuurlijk de schitterende bloemen van Dennis A-Tjak, vanaf 20 oktober te zien tijdens de tentoonstelling Indische Pracht.

*Hans Nijdeken,
voorzitter bestuur.*

Foto: Dennis A-Tjak

VRIEND
VAN HET WESTFRIES MUSEUM

'Vrienden'
prijsje
€ 15,-
normaal 20,-

**Aanbieding voor Vrienden
boek Indische Pracht bij de
tentoonstelling, zie pag. 7.**

Laatste kans!
Lage Landen
t/m 30 september

INHOUD

- Voorwoord
- Vrijwilligers gezocht
- Culturele Weekagenda
- Verslag presentatie en boekbespreking
Het schaduwspel
Aukje van Wissen
- Restaurateur Kroon
Klaas Koeman
- Presentatie zegel
Grootebroek
Klaas Koeman
- Koffiemiddagen
- Nieuwe leden
- Achter de schermen

Programma koffiebijeenkomsten 2018/2019

Aanvang 13.30 uur in het museumcafé (met gratis kopje koffie of thee). Omdat het aantal bezoekers beperkt moet blijven tot dertig personen, vragen wij u zich aan te melden via de site van het museum.

17 Oktober: bezoek aan de vernieuwde VOC-zaal, meer informatie over de nieuwe manier van inrichten en de installatie "Nutmeg & Folium", gemaakt door kunstenaar Tineke Fischer.

21 november: kunstfotograaf Dennis A-Tjak vertelt over zijn fascinatie voor "Indische Pracht", rondgang over zijn expositie.

19 december: bezoek aan de "Werkplaats van de Gouden Eeuw", de educatieve ruimte van het Westfries Museum in de Boterhal. NB: er is geen lift aanwezig in Boterhal, de "Werkplaats" is alleen toegankelijk via de spiltrap in de Boterhal.

16 januari 2019: presentatie van de resultaten van Archeologisch onderzoek naar de 17e eeuw stadschirurg Dr. Zacheus de Jager.

20 februari: de nieuwe expositie van kunstenaar Geert Snoeijer: Depok, rondgang over de expositie.

20 maart: themarondleiding door het museum, verzorgd door de educatieve dienst van het museum.

17 april: de VR beleving wordt herzien en spectaculair uitgebreid met nieuwe technieken en thema's, een bezoek aan de vernieuwde VR.

Perspresentatie *Het schaduwspel van Simone van der Vlugt*

Op 29 juni stroomt de vernieuwde VOC-zaal van het Westfries Museum tegen elven vol, met voornamelijk dames van de pers. Het nieuwe boek van Simone van de Vlugt, *Het schaduwspel van Eva Ment* zal hier gepresenteerd worden. Wat gebeurt hier? Recht tegenover de portretten van Jan Pietersz Coen en zijn Vrouw Eva Ment staan de bankjes voor de bezoekers opgesteld. En dan, zonder dat iemand weet wat er precies staat te gebeuren, verschijnen Frans en Astrid Stam van Op Roet op het toneel. Al direct horen we de stem van Eva Ment: dit is mijn man, ik houd van hem... hij is een goed mens...

Na deze tot de verbeelding sprekende inleiding neemt Ad Geerdink het woord. Hij nodigt Simone aan tafel en in de vorm van een vraaggesprek brengen zij de aanwezigen op de hoogte van het hoe en waarom van de keuze voor Eva Ment als hoofdpersoon van de nieuwe roman *Het schaduwspel*.

Simone komt uit Hoorn, is geïnteresseerd in de historische roman en wilde graag een vrouw als hoofdpersoon. Het strenge gezicht van JP Coen inspireerde haar niet, het knappe, jonge gezichtje van Eva Ment wel. Eva was een meisje van negentien toen zij met de twee keer zo oude JP Coen trouwde. Hoe moet dat geweest zijn, samenleven met een door zijn werk bezeten man, in een vreemd werelddeel, ver van familie en vertrouwde omgeving?

Aan de roman is zo'n twee jaar van historisch onderzoek voorafgegaan. Alles wat na te trekken was, moest kloppen. Hoe zit het met de personages, wat is er bekend over de familie en achtergrond van Eva, hoe lagen de straten in Hoorn erbij toen Eva en JP daar woonden? Bij haar onderzoek heeft Simone veel hulp gehad, o.a. van Jan de Bruin van het Westfries Archief. De historische sensatie, het gevoel dat de geschiedenis heel dichtbij is, ervoer Simone zeer sterk wanneer zij de portretten van JP en Eva bekeek: het idee dat deze portretten in hun huis hingen, megingen naar Batavia en weer terug....

De roman eindigt wanneer JP overlijdt. Dat Eva daarna terug ging naar Nederland, nog twee keer trouwde en twee kinderen kreeg die wél in leven bleven, zijn historische feiten die niet in de roman aan de orde komen. Over deze periode is ook niet heel veel bekend, en omdat in de roman feiten en fictie vermengd zijn, is vooral de periode met JP het interessants. Tijdens het schrijven, zegt Simone, is Eva een soort vriendin geworden. Maar toch... uit het oog uit het hart: Simone is alweer met haar volgende historische roman bezig, deze keer over de derde liefde van Rembrandt, Geertje Derckx.

Aukje van Wissen

Westfries Museum zoekt enthousiaste vrijwilligers

Het Westfries Museum kan nieuwe vrijwilligers gebruiken nu het najaar voor de deur staat. Hét museum van de Gouden Eeuw is op zoek naar gastheren en gastvrouwen voor het museum en horecamedewerkers voor het museumcafé. De gastheren en gastvrouwen heten de mensen in het museum welkom, beantwoorden de vragen van de bezoekers en houden de collectie in de gaten. In het museumcafé kunnen bezoekers terecht voor een kopje koffie of thee.

Eén grote familie

Het voelt hier als één grote familie', zegt gastheer Henk Jageman over zijn werk als vrijwilliger bij het museum. Behalve gastheer is hij ook gids in het museum. In totaal werken er ruim 40 vrijwilligers bij het museum, in diverse functies. De gastheren en gastvrouwen zorgen ervoor dat de bezoekers een leuke dag hebben en dat er niks aan de eeuwenoude collectie beschadigt. 'Je krijgt voor dit werk dan wel niet betaald, maar daar staan genoeg leuke dingen tegenover. Zoals de jaarlijkse barbecue, het uitje naar een collega-museum en het kerstdiner. En natuurlijk krijgen

wij als eersten nieuwe tentoonstellingen of aanwinsten te zien. Ik hoop hier nog vele jaren te werken.'

1 dagdeel per week

'We hebben binnen onze club van ruim 40 vrijwilligers diverse functies', legt vrijwilligerscoördinator Erna Wiedeman uit. 'Van de gastheren en gastvrouwen in het Westfries Museum verwachten we dat ze 1 dagdeel per week aanwezig zijn, waarvan 1 x per maand in een weekend. De roosters worden per kwartaal vooruit gemaakt en iedereen kan opgeven wanneer hij of zij niet kan. Als de roosters eenmaal vast staan rekenen we uiteraard wel op onze vrijwilligers. Behalve natuurlijk als er dringende omstandigheden zijn waardoor iemand niet kan komen.'

Praktische informatie

Het Westfries Museum in Hoorn is gevestigd in het monumentale Statencollege uit 1632. De collectie en het gebouw vertellen samen het verhaal van de Gouden Eeuw, met speciale aandacht voor de VOC.

Erna Wiedeman en Ben Olijve. Foto: Benno Ellerbroek

De vrijwilligers maken een bezoek aan het museum compleet. Een reiskostenvergoeding voor vrijwilligers buiten Hoorn is mogelijk. Daarnaast werkt het Westfries Museum met een vrijwilligersovereenkomst, vrijwilligersverzekering en een Verklaring Omtrent Gedrag. Nieuwe vrijwilligers worden open ontvangen door collega's en vrijwilligerscoördinator Erna Wiedeman. Zij zorgt ervoor dat de vrijwilliger van alles komt te weten over de collectie en tentoonstellingen. Bijzondere belangstelling voor de VOC is geen voorwaarde, maar wordt wel op prijs gesteld.

Belangstellenden voor een vrijwilligersfunctie kunnen mailen of bellen met Erna Wiedeman: e.wiedeman@wfm.nl of 0652846181.

Het Stadszegel van Grootebroek

Signet Oppidi Grotebroecani staat er trots op het zegelstempel. Het bestuur van het zestiende eeuwse Oppidi Grotebroecani oftewel Grootebroek heeft het niet aan zelfvertrouwen ontbroken toen ze dit stempel liet maken. Het moet toen al een zeer kostbaar kleinood geweest zijn, uitgevoerd in zilver en ivoor en bedoeld

om letterlijk en figuurlijk indruk te maken. Met de afdruk in was van dit stempel werden de besluiten en missiven van het Grootebroekse stadsbestuur officieel gemaakt. Het stempel werd vorig jaar door een verzamelaar te koop aan geboden en dankzij de financiële steun van de gemeente Stedebroec en de vereniging Vrienden van het Westfries Museum kon het Westfries Museum het stadszegel aankopen. Op vrijdag 31 augustus werd de zegelstempel in het pand van de vereniging Oud Stede Broec onthuld. De burgemeester van Stedebroek Ronald Wortelboer trok samen met wethouder Bart Nootebos het doek voor de vitrine weg. Beide

heren waren gekleed in kostuums van hun illustere voorgangers. In de vitrine was uiteraard het zegel zelf te zien maar ook een foto van het schilderij van Pieter Gerritsz uit 1529 waarop exact hetzelfde stempel is afgebeeld.

In zijn speech zei Ad Geerdink dat hij blij was dat het nu eens niet een topstuk uit Hoorn, Enkhuizen of Medemblik betrof maar een belangrijk object uit een "gewoon" dorp uit West-Friesland. Het zegelstempel was tot en met Open Monumentendag in Stedebroec en verhuisde daarna definitief naar het Westfries Museum.

Klaas Koeman

Henriette & Alice

COLLECTIEBEHEER EN BRUIKLEENVERKEER

In deze rubriek laten we u kennismaken met een medewerker of vrijwilliger van het WestFries Museum. In deze aflevering Henriette Tilgenkamp en Alice van der Wiel.

Wij vormen een perfecte combinatie...

Op de site van het WFM staat het zo eenvoudig: Henriette Tilgenkamp en Alice van der Wiel, collectiebeheer en bruikleenverkeer. Als ik de dames opzoek in hun overvolle kantoortje, begrijp ik dat deze vlag de lading maar ten dele dekt. Overal liggen papieren, mappen, archiefdozen, boeken, teveel om op te noemen. Typerend voor de efficiëntie van beiden is dat zij al een lijst van werkzaamheden voor mij hebben klaarliggen...

Collectiebeheer, wat moet ik daar onder verstaan? Alleen de vraag al doet de dames lachen en een beetje zuchten. Eigenlijk zou het beheer van de collectie de hoofdtak moeten zijn: de collectie van het museum omvat zo'n 36.000 stukken, die gemonitord, gecontroleerd, onderhouden en beschreven moeten worden. Er moeten restauraties worden geïnitieerd, er moet onderzoek worden gedaan, de collectie moet gedigitaliseerd worden en voor de nationale

beeldbanken gefotografeerd worden. Aan deze eigenlijke taak kunnen Henriette en Alice niet de tijd besteden die zij eraan zouden willen besteden: het bruikleenverkeer neemt veel meer tijd in beslag. Een bruikleen, of dat nu aan of van een ander museum of particulier is, betekent een hele reeks aan werkzaamheden, die in de grotere musea door gespecialiseerde krachten worden verricht. Bij

uitlenende partij heel kritisch of stelt heel specifieke voorwaarden, een enkele keer wordt het museum niet goed genoeg bevonden. Gelukkig komt dat laatste bijna niet voor.

Een ander onderdeel van de taak is het onderzoeken van oude bruiklenen: het komt voor dat iemand het museum een stuk in eeuwigdurende bruikleen heeft gegeven, heel lang geleden. Dan

Veel aanbieders vragen naar een prijs, maar het museum doet geen taxaties.

de bruiklenen zijn verschillende partijen betrokken: allereerst het eigen museum, dan de eigenaar of het andere museum, de verzekering, de transporteur, de controle en beschrijving van de staat van het schilderij of stuk. Daarbij is het soms laveren tussen de betrokkenen: soms is de

duikt er ineens een kleinkind op, dat in de papieren van oma een certificaat vindt en besluit het stuk terug te halen. In zo'n geval heb je ook met de juridische aspecten te maken, er moet onderzocht worden of dit kleinkind inderdaad de wettige erfgenaam is. Door Henriettes juridische achtergrond

is zij alert op de haken en ogen die daarbij op de loer liggen.

Regelmatig wordt het museum ingeschakeld door externe onderzoekers die hulp nodig hebben bij hun onderzoek. Dat kunnen studenten, wetenschappers of instanties zijn, maar ook geïnteresseerde particulieren. Alice en Henriette proberen dan zoveel mogelijk informatie en hulp te bieden, maar het komt ook voor dat een onderzoekende instantie te veel tijd vraagt om te kunnen helpen.

Ook de aanbiedingen die aan het museum worden gedaan, vallen onder het beheer van Henriette en Alice. Denk niet dat er af en toe iemand langskomt die iets aan het museum wil schenken of verkopen: dat komt soms een paar dagen niet, maar veel vaker enkele keren per dag voor. De selectie aan de poort is heel belangrijk: op een echt interessant stuk moet je heel snel inspringen, maar veel van wordt aangeboden komt niet in aanmerking. Vaak is dat niet in een oogopslag te zien: het verwervingsbeleid vraagt om een onderzoek naar datering, herkomst, authenticiteit, conditie, waarde en context van het stuk. Heeft het een toegevoegde waarde voor ons museum? Veel aanbieders vragen het museum naar een prijs, maar het museum doet geen taxaties, dus verwijzen de dames daarvoor naar een taxateur. Ook als duidelijk is dat het stuk niet geschikt is om in de collectie te worden opgenomen, wordt verwezen naar andere musea of instanties.

Bij twijfel is er overleg met het hele team, waar de stukken dan besproken worden. Op zo'n moment blijkt ook weer hoe prettig het is in een klein team te werken, waar de verhoudingen zo goed zijn en waar een beroep kan worden gedaan op de kennis en ervaring van het hele team.

Bij collectiebeheer hoort uiteraard ook het beheer en de controle van de depots, niet alle 36.000 stukken hangen in het museum. En daar zit een pijnpunt: natuurlijk is ons museum uit zijn jasje gegroeid en is het behelpen met de ruimte. De depots zijn verdeeld over de stad: er zijn twee externe depots, er is een inpandig archief, er is een zolder met vlizotrap voor de textielcollectie, kortom, er is een lappendeken aan lokaties waar alles bewaard wordt. Gelukkig is daar Ben Olijve, die als depotbeheerder het nodige werk verricht. De dames kunnen zich verheugen op een echt depot, wellicht als de uitbreiding van het museum gerealiseerd is, maar zullen dan toch met weemoed terugdenken aan de oude situatie. Verre van ideaal, maar ook wel romantisch, als de rommelzolders van je oma...

Jammer genoeg is er hier geen ruimte aan alle werkzaamheden aandacht te schenken, de M5 projecten, het legaat Le Cocq, de verworven magistratungskussens, de beestjes en ander ongedierte, de roof-gevolgen, de herinrichting van de VOC-kamer en nog veel meer komen wellicht een andere keer aan de orde.

Alice van der Wiel is ooit begonnen als tandartsassistente, maar zodra haar kinderen er oud genoeg voor waren, heeft ze de deeltijd opleiding Cultureel Erfgoed aan de Reinwardt Academie gedaan. Tijdens haar stage in het Westfries Museum vond de kunstroof plaats, waardoor haar liefde voor het museum is aangewakkerd. Na enkele jaren ervaring bij museum Beeld en Geluid in Hilversum kon zij hier drie dagen per week aan de slag, waarbij zij gelukkig al snel Henriette als collega kreeg. Ook door hun verschillende invalshoeken vullen zij elkaar geweldig aan.

Alice woont met echtgenoot André in Purmerend en heeft vier volwassen kinderen.

Henriette Tilgenkamp is ook pas later in het vak terecht gekomen. Na een carrière in de juridische hulpverlening en bij het advocatenkantoor van haar ex-man, heeft zij haar afgebroken studie kunstgeschiedenis weer opgepakt. In 2012 begon zij als vrijwilliger in het museum, maar zij kon al snel voor drie dagen aan de slag als registrar en collectiebeheerder. De andere twee dagen van de week werkt ze als collectiebeheerder en registrar in Enkhuizen, waardoor ze een heel breed beeld heeft van de (zeventiende eeuwse) kunst in West-Friesland.

Henriette woont in Hoorn en heeft twee studerende kinderen, een zoon en een dochter.

Aukje van Wissen

Culturele week-agenda

Wie graag op de hoogte wil blijven van alles wat Hoorn op cultureel gebied te bieden heeft, doet er goed aan de site www.cultuurhoorn.nl te bezoeken. Hier ziet u niet alleen de agenda, het laatste nieuws, maar ook een link Aanmelden voor de nieuwsbrief. Wanneer u zich daar aanmeldt, krijgt u wekelijks alle cultuurnieuwtjes in uw mailbox. Zeer aan te bevelen!

18de eeuwse knipsel

We hebben van dhr. Kees van der Pols een bijzonder laat 18de eeuwse knipsel geschonken gekregen van een Keeshond, het symbool van patriotten.

De Kuif van het Museum

De collectie van het Westfries museum omvat niet alleen een geweldige hoeveelheid roerende goederen, schilderijen, meubels, zilverwerk en wat dies meer zij, maar het museum bezit ook een aantal zeer monumentale panden. Het aloude Statencollege aan het Rode Steen is natuurlijk de grote blikvanger. Het pand trekt zo de aandacht dat Rode Steen 16, rechts van het Statencollege, wat minder opvalt. En dat is ten onrechte. Het heeft een fraaie laat achttiende eeuwse neoklassieke lijstgevel die boven op de lijstgevel versierd wordt met een "kuif" in de vorm van het gekroonde wapen van West-Friesland.

Alleen de kuif is even weg. Een echte West-Fries zou zeggen: "de kuif is te warskip". De kuif is namelijk in Enkhuizen. Hij wordt gerestaureerd in het atelier Reudenroos, van Isabel Vicente en Eelco van Roden.

Dat de kuif in Enkhuizen is, is wel even een discussie geweest. Het museum en de restauratie-architect hadden liever gehad dat het houten beeldhouwwerk ter plekke opgeknapt zou worden maar restaurator Eelco van Roden wilde hem in zijn atelier hebben. Hij wilde de restauratie van de kuif grondig aanpakken.

In het atelier blijkt hoe ingewikkeld de kuif in elkaar zit. Het is een samenstel van verschillende stukken en stukjes hout en plakjes lood. Geen wonder dat de twee restauratoren eerst eens rustig het object zijn gaan bestuderen voordat ze überhaupt een beitel of hamer vastpakten. Dat doen ze altijd voordat ze een restauratieproject beginnen. Isabel vond de ontwerper van de kuif: Leendert Viervant (1752 - 1801). Geen onbekende architect in zijn tijd. Hij ontwierp onder andere de beroemde Ovale Zaal in het Teylers museum. Ook de gevel van het West-Fries museum waar nu de ingang is, de achterwand van het pleintje, is van zijn hand.

Inmiddels zijn de eerste onderdelen van de kuif klaar, al het zal nog wel een tijdje duren voordat de kuif weer "thuis" is. Maar dan wordt het weer een van de pronkstukken van het museum.

Klaas Koeman

Simones Jan en Eva

Eva Ment was negentien toen zij in Amsterdam met de twee keer zo oude Jan Pieterszoon Coen trouwde en kort daarna met hem en haar pas geboren dochtertje naar Batavia vertrok. Vijf jaar later keerde ze als weduwe terug.

De ontberingen tijdens de reizen, de ziektes, de angsten en de grote en kleine alledaagse problemen beschrijft Simone van der Vlucht op boeiende wijze. Als lezer realiseer je je wat een verschrikking de reis alleen al moet zijn geweest. Gelukkig gaat Eva niet helemaal zonder familie naar Batavia: haar moeder, zus Lysbet en jongste broer vergezellen haar.

Maar daar in Batavia, waar het echtpaar een mooi huis betreft, met genoeg bediendes om het leven in de tropen dragelijk te maken, sterven de moeder en broer kort na elkaar. Ook het dochtertje sterft en Eva's verdriet is immens. Om toch op de been te blijven, ontfermt ze zich over een van de meisjes die als pleegdochter van Coen in hun huis werden opgenomen: Sara Specx, dochter van een hoge VOC-ambtenaar en zijn Japanse minnares. De moeder blijft in Japan en de vader vertrekt voor een dienstreis naar Nederland. Sara is een vroegrijp meisje dat al snel een verhouding krijgt met de zestienjarige VOC-vaandrig Pieter Cortenhooff. Als het stel betrapt wordt op een intiem samenzijn, ontsteekt Coen in grote woede: hij laat de jongen onthoofden en Sara publiekelijk geselen. De reden: Coen wil niet dat zijn reputatie beschadigd raakt door het gedrag van zijn pleegdochter.

Langzamerhand komt Eva erachter dat haar beminde echtgenoot geen zachtzinnig bestuurder is. Van een kennis hoort ze wat er op de Banda-eilanden is gebeurd. Toch is dat alles voor haar geen reden naar Nederland te vluchten als de situatie in Batavia door opstanden en gevechten gevaarlijk wordt. Ze is dan inmiddels zwanger van haar tweede dochtertje. Enkele dagen na de bevalling overlijdt Coen plotseling aan de tropische koorts. Niet lang daarna vertrekt Eva met haar dochtertje naar Nederland. Tijdens deze laatste zeereis overlijdt ook het kindje.

Juist omdat de bronnen geen informatie geven over de menselijke kant van Jan Pieterszoon Coen, kon Simone van der Vlucht alle romantische aspecten zelf invullen. Zo is Het schaduwspel misschien meer het verhaal van Simones Jan en Eef, maar dat doet niets af aan het interessante inkijkje in het tragische leven dat Eva Ment en met haar zoveel Nederlandse vrouwen en meisjes daar in de tropen hebben geleid.

Aukje van Wissen

Indische pracht

Expositie vanaf 20 oktober

Veertig werken van fotograaf Dennis A-Tjak

De Nederlandse fotograaf van Indische afkomst, Dennis A-Tjak, presenteert zijn oogstrelende en eigenzinnige portretten van bloemen en planten uit de Indonesische Archipel. De portretten zijn geplaatst in de historische context van de eeuwenlange interesse en fascinatie voor de flora van Indonesië. Met zoveel mogelijk authentieke objecten (boeken, prenten, schilderijen) maakt de bezoeker kennis met deze exotische bloemen en planten, waarmee de rijke zeventiende-eeuwers zich graag lieten afbeelden. De Indonesische flora kent meer dan 45.000 verschillende plantensoorten, wat gelijk staat aan tien procent van alle soorten op aarde. Al vanaf de zestiende ontstond er in Nederland een fascinatie voor deze rijke plantenwereld.

De expositie zal van 20 oktober t/m 20 januari te zien zijn in het Westfries museum. Het bij de tentoonstelling behorende boek Indische Pracht, vier eeuwen fascinatie voor de flora van Indonesië is voor de Vrienden met korting te koop. Op vertoon van uw Vriendenpas krijgt u het boek van € 20,- voor € 15,-.

Bredero's Lucelle in Westfries Museum

Op donderdag 27 en vrijdag 28 september van 20.15 tot 22.00 uur speelt Theater Kwast het stuk 'Lucelle' van de beroemde Bredero in het Westfries Museum. Lucelle is een ware Romero & Julia met onverwachte komische wendingen, zoals die alleen uit de pen van Bredero kon vloeien. Een tragikomedie over de onbereikbare liefde door verschil in afkomst.

Theater Kwast is specialist in het spelen van Nederlands theater uit de Gouden Eeuw. Nu bijt Kwast zich vanwege zijn 400ste sterfdag vast in Bredero en speelt zijn tragikomedie in de prachtige schutterijzaal van het Westfries Museum. Een theaterstuk vol muziek en uitbundig spel. En het publiek wordt verzocht zich vooral niet afzijdig te houden.

Tragikomedie Lucelle

Lucelle is de dochter van een rijke Franse weduwnaar. Onder de neus van haar vader ontvlamt een verboden liefde tussen haar en luitleraar Ascagnes. Ondertussen zijn er meerdere kapers op de kust en hebben de bedienden Lekkerbeetje en Pannetjevet zo hun eigen agenda.

Tickets kunnen besteld worden via de website:
<https://wfm.nl/events/lucelle-theater-kwast>

Nieuwe leden

- J.J.M. Brakenhoff,
Beverwijk
- Anton en Jose Ursem, Hoorn
- Ralph de Graaf,
Hoorn
- Tine en Tim Zaal,
Hoorn
- Adrian van Zoest

Bronnen Theaterlezing

Voor de theaterlezing *De verwondering* die Ad Geerdink op zondag 2 september in Enkhuizen hield, waren heel wat vrienden aanwezig. Op verzoek hierbij het lijstje boeken dat hij als bronnen heeft gebruikt.

- Philipp Blom;
Opstand van de Natuur
- Maarten Prak;
Gouden Eeuw. Het raadsel van de Republiek
- Theodorus Velius;
Kroniek van Hoorn
- Luc Kooijmans;
Frederik Ruysch. Op het snijvlak van Kunst en Wetenschap
- Geert Mak;
De levens van Jan Six
- A.Th. van Deursen;
Mensen van klein vermogen. Het kopersgeld van de Gouden Eeuw

COLOFON

Voorzitter Hans Nijdeken: ha.nijdeken@tabor.nl Penningmeester Rob Faber: robert.faber@kpnmail.nl, bankrekeningnummer: NL30 RABO 0161 4328 32
Eindredactie Aukje van Wissen Vormgeving Label148 Secretaris Aukje van Wissen: aukjewfm@gmail.com, Klaas Koeman: info@museumvriend.nl, Financiële zaken Dick Louwman Ledenadministratie Marlies van 't Ende: marliesvantende@gmail.com

ANBI-STATUS

De Stichting Vrienden van het Westfries Museum heeft een door de fiscus erkende culturele ANBI-status. Schenkingen aan onze stichting zijn fiscaal interessant en voor het museum van groot belang. Voor informatie raadpleeg onze penningmeester Rob Faber: robert.faber@kpnmail.nl.

STICHTING VRIENDEN

Achterom 2-4
1621 KV Hoorn
info@museumvriend.nl
0229 280028

www.museumvriend.nl